

Wie sal eene deuchde-licke huysvrouwe vinden? Want hare weerdye is verre boven de robynen.

Even rustig kijken naar deze titel en dan leest u het als een moderne vertaling. Het gaat over een deugdelijke huisvrouw. Deze tekst komt uit de Statenvertaling: Spreuken 31.

Huisvrouw zijn, scoort nooit op feestjes als er gevraagd wordt wat je zoal doet. Dan keert de vrager zich meestal van je af op zoek naar artsen, advocaten of andere beroepen die hoog scoren op de waarderingsladder. Toch moet je je niet verkijken op de activiteiten en de talenten van huisvrouwen. Je bent als huisvrouw econoom, diëtist, verpleegkundige, pedagoog, interieurverzorger, secretaris, en dat de klok rond. Het werk is nooit klaar. Gaat de werknemer naar huis, waar je vrij bent, de huisvrouw is nooit vrij.

Er is altijd wel iets dat de aandacht vraagt.

De bijbel is niet altijd even vrouwvriendelijk, maar die deugdelijke huisvrouw wordt geprezen en die vrouw zit echt niet achter de geraniums alleen maar af te stoffen.

Hier staat het in de bijbel in gewone taal.

[10] Een sterke vrouw is veel waard, ze is meer waard dan de mooiste edelstenen.

[11] Haar man vertrouwt op haar, en daarom gaat het goed met hem.

[12] Ze geeft hem geluk en vreugde, haar hele leven lang.

[13] Een sterke vrouw zoekt wol en mooie stoffen uit, ze maakt er prachtige kleren van.

[14] Overal vandaan neemt ze voedsel mee naar huis, net zoals een schip spullen uit verre landen naar de haven brengt.

[15] Ze staat op als het nog donker is. Dan zorgt ze dat iedereen in huis te eten krijgt, en geeft ze opdrachten aan haar slavinnen.

[16] Als ze een mooi stuk land ziet, koopt ze dat van haar eigen geld, en dan legt ze daar een wijngaard aan.

Dat geeft een beeld van een manager. Een krachtmens voor wie niets te veel is. De huisvrouw uit de bijbel drijft zelfstandig van eigen kapitaal handel, terwijl haar man zit te praten (kletsen?) in de poorten van de stad met de andere mannen.

Nu gaat het niet over de huisvrouw in het algemeen, maar over mijn kwaliteiten. Ben ik een goede of slechte huisvrouw? Ik moet eerlijk zeggen dat we ooit geruild hebben, mijn man werd huisman (dat scoorde nog slechter op feestjes) en ik was de kostwinner zoals dat mooi heet. Ik vind huishoudelijke taken die we thuis verdelen naar talenten helemaal niet vervelend, integendeel.

Maar laatst ben ik denk ik gezakt voor het huisvrouwenexamen.

Voor de trouwe lezer van deze verhaaltjes, columns heet dat mooi, is het bekend dat onze tafel uit huis verdween om plaats te maken voor een andere. In de tafel-loze periode, zag onze flat er op zijn zachtst gezegd chaotisch uit. Ik weet niet of u dat herkent, maar een nieuw onderdeel in je huis kan een revolutie te weeg brengen. Je kijkt naar je hele interieur en gaat opeens vragen stellen bij vanzelfsprekende opstellingen. Dat resulteerde in een enorme schuif operatie. Laten we maar zeggen dat niets op zijn plaats stond. Alles in afwachting van de Tafel!

Op die dag kregen we plotsklaps bezoek: twee gemeenteleden uit Noord-Holland, een van onze gemeenten. Zij waren op vakantie hier en dachten: 'We gaan eens kijken hoe onze oude predikant er hier bijzit.' Misschien goed om eraan toe te voegen dat de mevrouw een voorbeeldige huisvrouw is, die dag en nacht poetst, zuigt klopt en veegt. En het is als het spreekwoord bij haar: Een vrouwenhand en een paardentand staan nooit stil.

Ik kon niet anders doen dan ze binnenlaten. De ogen van de bezoekers schoten op en neer. Wij prezen nog ons mooie uitzicht aan, maar dat hielp niet. Het was niet netjes bij ons. Daarbij kwam nog dat net we gelezen hadden dat op blote voeten lopen heel erg gezond was. Nou daar voelden wij wel voor. We liepen beiden blootsvoets door het huis. Ik zag de ogen van de vrouw naar op mijn voeten rusten. Ineens realiseerde ik me wat een puinhoop het was en ik bracht zwakjes een soort verontschuldiging in. 'Er komt een nieuwe tafel dus het is een beetje rommelig hier.' Ik voelde het al, dat hielp niets. Het oordeel was al geveld. Sinds de predikant in Limburg woonde en gepensioneerd was, ging het hard achteruit met de netheid in huize Hana. Met deze conclusie zijn ze vermoedelijk al hoofdschuddend terugggegaan naar het noorden. Vermoedelijk staan we nu in de oude gemeente te boek als slordig en rommelig.....ai!

Na een paar dagen schuiven en ruimen met onze nieuwe tafel ziet het er beter uit. Wat heet: keurig vind ik zelf als huisvrouw.

Ik heb nog even een foto gemaakt en die naar de oude gemeenteleden gestuurd. Of het helpt ik weet het niet. Maar een goede huisvrouw hebben zij hier niet gevonden.

Ds. Agnes Hana